

مرکز تحقیقات اسلامی

اصفهان

گامی

عمران
علیهما صلوات

www. **Ghaemiyeh** .com
www. **Ghaemiyeh** .org
www. **Ghaemiyeh** .net
www. **Ghaemiyeh** .ir

سازمان رهبری شیعه در عصر غیبت صغری

محمد رضا جباری

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سازمان رهبری شیعه در عصر غیبت صغری

نویسنده:

محمد رضا جباری

ناشر چاپی:

بنیاد فرهنگی حضرت مهدی موعود علیها السلام

ناشر دیجیتال:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

۵ فهرست
۶ سازمان رهبری شیعه در عصر غیبت صغری
۶ مشخصات کتاب
۶ مقدمه
۶ هدف اصلی و زمینه‌های پیدایش سازمان وکالت
۷ ادعاهای دروغین نیابت
۸ نقش ارتباطی محورهای فعالیت نایبان چهارگانه و کارگزاران آنان
۸ توقیع نویسی، معمول‌ترین شیوه‌ی ارتباطی رهبری شیعه در دوران غیبت صغری
۸ خرق عادت در جریان هدایت
۹ نهان کاری، اصل حاکم بر ساختار رهبری شیعه در دوران غیبت صغری
۹ نقش امام عصر در گزینش نایبان و کارگزاران آنان
۹ گستره‌ی جغرافیایی نظارت و عملکرد سازمان نیابت
۱۱ پاورقی
۱۲ درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

سازمان رهبری شیعه در عصر غیبت صغری

مشخصات کتاب

نویسنده: محمد رضا جباری

ناشر: بنیاد فرهنگی حضرت مهدی موعود

مقدمه

دوران غیبت صغری با ویژگی‌هایی از ادوار پیشین و پسین خود، باز شناخته می‌شود. از جمله مهم‌ترین وجوه تمایز این دوران با دوره‌های پیشین - یعنی عصر حضور ائمه‌علیهم السلام در رأس جامعه‌ی شیعه - محروم ماندن شیعیان از فیض حضور آشکار امام‌علیه السلام در متن جامعه است. تا سال ۲۶۰ ه. ق. شیعیان، به جز در زمان‌هایی که امامان شیعه‌علیهم السلام در زندان به سر می‌بردند یا در خانه‌ی خود زیر نظر بودند، آزادانه با آنان ارتباط داشتند و به طور مستقیم از هدایت و فیض معنوی آنان بهره‌مند می‌گشتند. در این سال با شهادت امام حسن عسکری‌علیه السلام، به ناگاه شیعیان با وضع پیش بینی نشده‌ای روبه‌رو شدند. آنان به یک باره، امام خویش را در پس پرده‌ی غیبت یافتند. به طور طبیعی، نخستین پرسش و چشم‌داشت شیعیان در شرایط جدید، این بود که چگونه می‌توانند با امام خویش، ارتباط برقرار کنند و چاره‌ی مشکل‌های خویش را از او بجویند. این پرسش بی‌پاسخ نماند و در نخستین فرصت پس از آغاز غیبت صغری راه دست‌یابی به امام‌علیه السلام و چگونگی ارتباط با او در شرایط پدید آمده، به آگاهی گروهی از شیعیان رسید. یکی از روایت‌های تاریخی بر جا مانده از آن دوره که بر مدعای یاد شده، دلالت دارد، گفته‌ی شیخ صدوق درباره‌ی گروهی از شیعیان قم است. آنان مانند همیشه، برای دیدار با امام عسکری‌علیه السلام و تقدیم هدیه‌های مالی و وجوه شرعی و نامه‌های حاوی سؤالات شیعیان قم، به سامراء رفته بودند. این گروه در سامراء با شهادت امام یازدهم‌علیه السلام و ادعای دروغین امامت از سوی جعفر بن علی الهادی - برادر امام عسکری‌علیه السلام - روبه‌رو شدند. چون جعفر - کذاب - نتوانست نشانه‌های لازم برای اثبات امامت خویش را به آنان ارایه دهد، پس از سرگردانی و گذر از مشکلاتی، راه بازگشت در پیش گرفتند. همین که به بیرون شهر سامراء رسیدند، پیک امام دوازدهم (عج) با آنان دیدار کرد. بدین ترتیب، آنان به درک فیض دیدار با آن بزرگوار موفق شدند. آن حضرت در همین دیدار به گروه قمی‌ها فرمود که از آن پس برای دیدار یا انجام امور مربوط به امام‌علیه السلام، دیگر به سامراء نروند؛ زیرا ایشان برای انجام امور یاد شده، نماینده‌ای در بغداد خواهد گمارد. [۱]. گذر زمان نشان داد که نماینده‌ی گمارده شده در بغداد، همان «عثمان بن سعید عمری»؛ نخستین سفیر و نایب ناحیه‌ی مقدّسه در دوران غیبت صغری است که جامعه‌ی شیعه را حتی در دورترین سرزمین‌های شیعه نشین جهان اسلام، رهبری می‌کرد. [۲]. «عثمان بن سعید عمری» ادامه دهنده‌ی راهی بود که سال‌ها پیش از دوران غیبت صغری و از سوی امام صادق‌علیه السلام آغاز شده بود. [۳] «عثمان بن سعید عمری»، در رأس آن قرار داشت، سازمانی پنهانی با هدف‌های مشخص بود که از آن با نام «سازمان یا نهاد وکالت» و یا «نظام الاموال والوکلاء» یاد می‌شود. [۴].

هدف اصلی و زمینه‌های پیدایش سازمان وکالت

بی تردید یکی از هدف‌های این سازمان، پدید آوردن مجموعه‌ای از وکیلان با برنامه‌ای حساب شده بود تا زیر نظر وکیلانی برتر (وکیل ارشد یا سر وکیل) [۵] در گوشه و کنار جهان اسلام، به ویژه در سرزمین‌هایی که شمار شیعیان بیشتر بود، به فعالیت

بپردازند. این سازمان، نقش شبکه‌ی ارتباطی را بین شیعیان و مرکز استقرار رهبری شیعه ایفا می‌کرد. پیش زمینه‌های پیدایش و گسترش جریان وکالت پس از امام صادق علیه السلام را می‌توان این گونه برشمرد: دوری مناطق شیعه نشین از مرکز استقرار ائمه‌علیهم السلام، وجود جوّ خفقان، دشوار بودن ارتباط مستقیم امامان علیهم السلام با شیعیان، دسترسی نداشتن شیعیان به امامان به دلیل حبس، شهادت یا غیبت، و بالاخره آماده سازی شیعیان برای پذیرش شرایط ویژه‌ی دوران غیبت. امامان شیعه‌علیهم السلام بسیار کوشیده بودند با تبیین جریان صحیح مهدویت، ذهن شیعیان را برای پذیرش اصل غیبت آماده‌تر سازند. با این حال، شیعیان پس از شهادت امام یازدهم علیه السلام، به دلیل غیبت فرزند ایشان و محروم ماندن از درک حضور مستقیم و آشکار امام، سرگردان شدند؛ زیرا آنان نزدیک به دو و نیم قرن از نعمت امام حاضر بهره‌مند بودند، پس به طور طبیعی، آن گاه که امام معصوم، در میان شیعه، حضوری آشکار ندارد، باید جانشینی برگزیند و شیعیان را به سوی او رهنمون شود. این جایگزین، همان سفیر، نایب یا باب حضرت حجت (عج) در دوران غیبت بود. نشانه‌هایی در دست است که شیعیان هنگام رویارویی با شرایط جدید و پس از ناامیدی از درک حضور امام علیه السلام، در جست‌وجوی باب یا سفیر آن حضرت بوده و گاه برای شناسایی سفیر راستین و واقعی امام عصر علیه السلام، نماینده‌ای را به بغداد یا سامراء گسیل می‌داشتند. البته در همه‌ی این موارد، امداد ناحیه‌ی مقدسه به یاری این نمایندگان آمده و آنان را به سوی مطلوب خویش راهنمایی می‌کرد. برای نمونه، افزون بر جریان یاد شده درباره‌ی گروه قمی‌ها - وفد قمیین - به جریان‌های «حسن بن نصر قمی»، [۶] «محمد بن ابراهیم بن مهزیار اهوازی» [۷] و «ابوالعباس احمد دینوری» [۸] نیز می‌توان اشاره کرد.

ادعاهای دروغین نیابت

با آغاز دوران غیبت صغری برخی به دروغ و با انگیزه‌های خیانت کارانه، مدّعی نیابت و باییت حضرت حجت (عج) شدند. از این رو، شیعیانی که در سرزمین‌های دور از بغداد (مرکز استقرار سفیر ناحیه‌ی مقدسه) می‌زیستند، برای شناسایی سفیر راستین از سفیران دروغین، به امداد ناحیه‌ی مقدسه نیازمند بودند. از جمله کسانی که در دوران غیبت صغری دعوی دروغین سفارت و باییت را سر دادند به این افراد می‌توان اشاره کرد: اسحاق احمر، [۹] باقطنی، [۱۰] ابو محمد شریعتی، [۱۱] محمد بن نصیر نمیری، [۱۲] احمد بن هلال کرخی عبرتائی، [۱۳] محمد بن علی بن بلال، [۱۴] ابوبکر بغدادی، [۱۵] ابودلف مجنون، [۱۶] حسین بن منصور حلاج [۱۷] و ابوجعفر شلمغانی. [۱۸]. البته امام و سفیران راستین او نیز برای مقابله با این مدعیان دروغین، شیوه‌های مناسبی را در پیش می‌گرفتند. گاه مقایسه‌ی وضعیت ظاهری مدعیان دروغین با سفیر راستین حضرت، سبب می‌شد مردم به ادعای دروغین آنان پی ببرند. برای نمونه، احمد دینوری هنگامی که وارد بغداد شد، با ادعای نیابت از سوی سه تن روبه‌رو گشت. یکی از آنان «ابوجعفر محمد بن عثمان بن سعید عمری» و دو تن دیگر، «اسحاق احمر» و «باقطنی» بودند. او به منزل هر سه تن رفت. ابوجعفر عمری، فردی فروتن بود که منزلی کوچک و سلوکی همانند سلوک ائمه‌علیهم السلام داشت؛ اما، دو تن دیگر دارای خدمت کاران فراوان و خانه‌های گران قیمت بودند. دینوری با دیدن و مقایسه‌ی وضعیت این دو تن با وضعیت سفیر حضرت، در راستین بودن ادعای آن دو، دچار تردید شد و سرانجام با ارشادهای ناحیه‌ی مقدسه، به راستین بودن سخن ابوجعفر عمری، یقین پیدا کرد. [۱۹]. در مواردی نیز، سفیر ناحیه‌ی مقدسه در محفل مدعی سفارت حاضر می‌شد و به شیوه‌ای، از وی نسبت به دروغ بودن ادعایش اقرار می‌گرفت. برای نمونه، «ابوطاهر محمد بن علی بن بلال» یکی از کسانی بود که به دروغ، ادعای باییت کرد. روزی ابوجعفر عمری به محفلی که او و شماری از پیروانش در آن حاضر بودند، رفت و خطاب به او گفت: «آیا صاحب الزمان به تو امر نکرد که اموال را به من تحویل دهی؟» و او در حالی که رنگ باخته بود، چاره‌ای جز اقرار ندید! و همین مسأله، سبب بازگشتن برخی از پیروانش از پیروی او گردید. [۲۰]. یکی دیگر از راه کارهای مقابله‌ی ناحیه‌ی مقدسه با ادعاهای دروغین نیابت و باییت در دوران غیبت صغری اعلام

لعن مدعی دروغین به وسیله‌ی توفیق‌هایی بود که به واسطه‌ی سفیران و نایبان راستین حضرت به دست شیعیان می‌رسید. گاه حضرت به دلیل جایگاه ویژه‌ی فرد مدعی، ناگزیر می‌شد دو یا سه بار اعلام لعن و افشای ماهیت مدعی دروغین را تکرار کند؛ در این باره، به «احمدبن هلال کرخی عبرتانی» می‌توان اشاره کرد؛ زیرا وی سابقه‌ی وکالت برای امام هادی علیه السلام و امام عسکری علیه السلام را داشت و فردی صوفی مسلک و به ظاهر دین دار بود، و ۵۴ سفر حج انجام داده بود که بیست بار آن را با پای پیاده بوده است! [۲۱].

نقش ارتباطی محورهای فعالیت نایبان چهارگانه و کارگزاران آنان

شیعیان در دوران غیبت صغری به دلایل گوناگون نزد نایبان یا وکیلان ناحیه‌ی مقدسه مراجعه می‌کردند. متعارف‌ترین دلیل مراجعه به وکیل در طول دوران فعالیت سازمان وکالت از زمان امام صادق علیه السلام تا پایان دوران غیبت صغری پرداخت وجوه شرعی و هدیه‌ها و نذرهای مردمی بود. البته کار وکیلان به این مورد، منحصر نمی‌شد. شواهد نشان می‌دهد که آنان «نقش ارتباطی» میان مردم و امام را داشته‌اند. آنان نامه‌ها، پیام‌ها، پرسش‌ها و مشکلات فردی یا عمومی شیعیان را به محضر امامان علیهم السلام می‌رساندند و پس از دریافت پاسخ، آن را به افراد ابلاغ می‌کردند. این نقش ارتباطی در دوران غیبت صغری به دلیل غیبت امام علیه السلام، جایگاه مهم‌تری یافت؛ زیرا سفیر ناحیه‌ی مقدسه در این دوران، تنها راه ارتباطی شیعیان با وجود شریف حضرت مهدی (عج) بود. البته در موارد نادری، تماس‌ها به وسیله‌ی پیک‌های ویژه‌ی آن حضرت برقرار شده است که به یک نمونه از آن در ماجرای «وفد قمین» اشاره کردیم.

توقیع نویسی، معمول‌ترین شیوه‌ی ارتباطی رهبری شیعه در دوران غیبت صغری

یکی از معمول‌ترین راه‌های ارتباط با ناحیه‌ی مقدسه در دوران غیبت صغری «توقیع»های صادر شده از سوی ناحیه‌ی مقدسه برای شیعیان بود. «توقیع»، نوشته‌ای بود که در لابه لای سطور یا در ذیل آن‌ها، در پاسخ به پرسش‌ها می‌آمد. گاهی نیز توقیع بی آن که پاسخ به پرسش پیشین باشند، از سوی ناحیه‌ی مقدسه صادر می‌شد. البته صدور همین توقیع‌ها نیز در راستای زدودن مشکلی در جامعه‌ی شیعی آن روزگار بوده است. توقیع‌های ناحیه‌ی مقدسه در بیشتر موارد از راه نایبان چهارگانه به دست شیعیان می‌رسید. اما در برخی موارد، بعضی وکیلان برجسته نیز این صلاحیت را یافتند که واسطه‌ی صدور توقیع باشند. از آن جمله به «محمدبن جعفر اسدی رازی»؛ وکیل برجسته‌ی ناحیه‌ی مقدسه در منطقه‌ی ری [۲۲] و «قاسم بن علاء آذربایجانی»؛ وکیل ناحیه‌ی آذربایجان [۲۳] می‌توان اشاره کرد. درون مایه‌ی توقیع، یکی از موارد زیر بود: رفع اختلاف‌ها، تردیدها و شبهه‌های موجود در جامعه‌ی شیعی، [۲۴] اعلام نصب وکیلان به وکالت، [۲۵] اعلام عزل وکیلان خیانت پیشه، [۲۶] اعلام لعن مدعیان دروغین نیابت و بابیت، [۲۷] پاسخ به پرسش‌های شرعی، [۲۸] حل مشکلات خصوصی شیعیان مانند مشکلات خانوادگی، [۲۹] دستور عمل به وکیلان. [۳۰]. بی تردید، ساختار وکالت و نیابت در کنار دو نقش یاد شده، نقش ارشاد، هدایت و راهنمایی شیعیان را نیز برعهده داشته است. به عبارت دیگر، وظیفه‌ی اصلی سفیران و وکیلان ناحیه‌ی مقدسه، ارشاد شیعیان به سوی مسیر اصیل امامت و رهایی بخشیدن آنان از سردرگمی در غوغای شیطنت‌های فرمانروایان عباسی، ادعاهای مدعیان دروغین نیابت و خیانت برخی یاران پیشین ساختار نیابت بود.

خرق عادت در جریان هدایت

هدایت و ارشاد مردم، همواره به صورت عادی نبوده، بلکه در صورت نیاز، به امر و عنایت ناحیه‌ی مقدسه، برخی خرق عادت‌ها نیز

به وسیله‌ی سفیران و نایبان ناحیه‌ی مقدسه انجام گرفته است. ابوجعفر عمری در یک ماجرا، با خرق عادت، از محل پارچه‌ی گم شده‌ای به یکی از شیعیان خبر می‌دهد! [۳۱] هم‌چنین حسین بن روح نوبختی به نامه‌ای نانوخته، که صفحه‌ای سفید بیش نبوده و پرسش تنها در ذهن صاحب نامه بوده است، پاسخ می‌دهد! [۳۲] علی بن محمد سمری نیز در بغداد از وفات علی بن بابویه قمی در قم خبر می‌دهد که بعد آشکار می‌شود که ابن بابویه در همان تاریخی که سفیر چهارم خبر داده بود، رحلت کرده است! [۳۳] ده‌ها نمونه از این گونه خرق عادت‌ها را در لابه لای متن‌های تاریخی می‌توان جست.

نهان کاری، اصل حاکم بر ساختار رهبری شیعه در دوران غیبت صغری

هم‌چون دوره‌های پیشین، «اصل تقیه و نهان کاری» بر ساختار رهبری کننده‌ی شیعه در دوران غیبت صغری حاکم بود. از این رو، برخی پژوهش‌گران، نام «سازمان زیر زمینی» یا «التنظیم السّری» را برای این نهاد برگزیده‌اند. [۳۴] این اصل در دوران غیبت صغری با شدت هر چه تمام‌تر رعایت می‌شد. به طور کلی، یکی از شرایط گزینش سفیر و باب از سوی ناحیه‌ی مقدسه، داشتن توانایی فراوان بر پرده‌پوشی و نهان کاری بود. این نهان کاری در برخی بُره‌های زمانی که اختناق، شدیدتر و خطر محسوس‌تر می‌شد، افزایش می‌یافت. برای نمونه، نهان کاری سفیر دوم به گونه‌ای بود که وی برای رساندن مضمون توقیع مبارک ناحیه‌ی مقدسه که در بردارنده‌ی دستورهای به یکی از دستیاران مشهور سفیر، یعنی «جعفر بن محمد بن متیل قمی» بود، او را به خرابه‌ی عبّاسیه‌ی بغداد برد، آن گاه با نشان دادن توقیع مبارک، جعفر را از دستورهای موجود در آن آگاه ساخت، سپس توقیع را پاره پاره کرد تا اثری از آن باقی نماند! [۳۵]. در همین راستا، شدت نهان کاری و تقیه‌ی سؤمین سفیر حضرت، زبازرد جامعه‌ی شیعه بوده است. [۳۶] روزی یکی از شیعیان از ابوسهل نوبختی می‌پرسد: چرا ناحیه‌ی مقدسه با وجود جایگاه رفیع علمی و اجتماعی تو، ابن روح را به نیابت برگزیده است؟ او در پاسخ می‌گوید: درجه‌ی راز نگهداری ابن روح چنان بالا است که اگر او، حضرت حجت (عج) را پنهان کرده باشد، حتی در صورت قطعه قطعه کردن بدنش با قیچی، سخنی نمی‌گوید! [۳۷]. در پیشبرد کار این سازمان پنهانی، گاه امدادهای معجزه آسای حضرت حجت علیه السلام نیز بسیار گره گشا بوده است. برای نمونه، در دوران سفارت «محمد بن عثمان بن سعید عمری»، حکومت وقت از برخی از فعالیت‌های پنهانی این سازمان آگاه شد، بنابراین، کسانی را به عنوان شیعیانی که قصد پرداخت وجوه شرعی دارند، نزد افرادی فرستاد که در مظان اتهام و کالت قرار داشتند. یکی از وکیلانی که با این جاسوسان روبه‌رو شد، «محمد بن احمد بن جعفر قطن قمی» بود. البته چون با آغاز این توطئه، ناحیه‌ی مقدسه در توقیعی، همه‌ی وکیلان را تا اطلاع بعدی از دریافت هر گونه وجهی منع کرده بود، وکیل یاد شده نیز منکر و کالت خود شد و هیچ وجهی از آن جاسوس دریافت نکرد! این وضعیت تا رفع کامل خطر برقرار بود. [۳۸].

نقش امام عصر در گزینش نایبان و کارگزاران آنان

جریان گزینش نایبان چهار گانه به عنوان هدایت‌گران جامعه‌ی شیعه، و وکیلان سرزمین‌های شیعه نشین، به عنوان کارگزاران ساختار رهبری کننده‌ی شیعه در دوران غیبت صغری به طور مستقیم از سوی ناحیه‌ی مقدسه، صورت می‌گرفت [۳۹] پایدار ماندن این سازمان و ادامه‌ی منظم روند امور و حفظ جامعه‌ی شیعه و دستگاه رهبری کننده‌ی آن در برابر خطر دشمن، اقتضا می‌کرد که کارگزارانی زُبد و مورد اطمینان برای این کار، برگزیده شوند.

گستره‌ی جغرافیایی نظارت و عملکرد سازمان نیابت

از مطالعه‌ی شواهد موجود برای شناسایی گستره‌ی جغرافیایی نظارت ساختار رهبری کننده‌ی شیعه در دوران غیبت صغری

درمی‌یابیم که گوشه و کنار سرزمین‌های شیعه‌نشین آن روز به وسیله‌ی این شبکه‌ی پنهانی با مرکز رهبری کننده‌ی آن در بغداد و سامراء ارتباط داشته‌اند. بنا بر شواهد موجود، فهرستی از سرزمین‌های زیر پوشش این سازمان، از این قرار است: (۱) جزیره‌ی العرب شامل: مدینه، مکه، یمن و بحرین. (۲) عراق شامل: کوفه، بغداد، سامراء، مدائن، قُراء سواد، واسط، بصره، نصیبین و موصل. (۳) شمال آفریقا شامل: مصر و مغرب. (۴) ایران شامل: قم، آوه (آبه)، ری، قزوین، همدان، دینور، قریسین، آذربایجان، اهواز. (۵) خراسان و ماوراءالنهر شامل: بیهق، نیشابور، مرو، بلخ، کابل، سمرقند، کش، بخارا و... آن سان که گذشت، نایبان چهارگانه با همکاری و همراهی شماری دستیار و وکیل، جریان هدایت و رهبری شیعه در دوران حیرت یا غیبت را به پیش می‌بردند. نخستین سفیر ناحیه‌ی مقدسه با هم‌یاری سه وکیل برجسته در بغداد، کار خود را در دوران حساس و سرنوشت ساز آغاز غیبت صغری انجام داده است. نام سه تن دستیار او عبارت است از: «احمدبن اسحاق اشعری قمی»، «حاجزبن یزید و شَاء» و «محمدبن احمدبن جعفر قَطَّان قمی». [۴۰] البته فرزند وی؛ یعنی «محمدبن عثمان عمری» نیز در کنار پدر به فعالیت مشغول بوده است. با مرگ سفیر اول و جانشینی پسرش، همان دستیاران پیشین در کنار دومین سفیر، به فعالیت خود، ادامه دادند. گویا این دستیاران در دوران بلند مدت نیابت سفیر دوم بدرود حیات گفته‌اند. سفیر دوم نیز برای پیشبرد امور، دستیاران دیگری برای خود برگزید و با کمک آنان، کار نظارت بر سازمان و ارتباط با وکیلان سرزمین‌های دیگر را اداره می‌کرد. بنا بر تصریح شیخ طوسی، در بغداد ده نفر وکیل زیر نظر سفیر دوم و برای انجام دستورهای او مشغول به کار بودند. [۴۱]. «حسین بن روح نوبختی» که پس از درگذشت سفیر دوم، به فرمان ناحیه‌ی مقدسه، عهده دار مقام نیابت شد، خود یکی از کارگزاران سفیر دوم بوده است. در روزهای پایانی زندگی سفیر دوم، برای این که شیعیان با حسین بن روح بیشتر آشنا شوند، امور نیابت به ویژه دریافت وجوه شرعی، بیشتر به وی سپرده شده بود. [۴۲]. با آغاز نیابت ابن روح، دستیاران سفیر دوم هم‌چنان در کنار سفیر سوم به فعالیت ادامه دادند. یکی از دستیاران برجسته‌ی ابن روح، که حتی در دوران زندانی بودن وی، به عنوان اداره کننده‌ی امور، ایفای نقش می‌کرد، «ابوجعفر محمدبن ابی‌الغزاق» معروف به «شلمغانی» بود. وی بعدها به دلیل سوء استفاده از منصب و جایگاه خویش و بیان برخی عقیده‌های ناصواب مانند عقیده‌ی «حلول»، از سمت خود عزل شد و به لعن ناحیه‌ی مقدسه، دچار گشت. [۴۳]. نام دستیاران سفیر چهارم، به دست ما نرسیده است، ولی می‌توان حدس زد که برخی از دستیاران سومین سفیر، پس از درگذشت وی، هم‌چنان در پست خود به کار مشغول بوده‌اند. افزون بر کارگزاران و معاونان برجسته‌ی سفیران که معمولاً در بغداد یا شهرهای پیرامون آن زندگی می‌کردند. وکیلان ساکن در دیگر سرزمین‌های شیعه نشین نیز در خدمت نایبان چهارگانه و زیر نظر آنان مشغول فعالیت بوده‌اند. ره‌آورد بررسی مفصل در منابع رجالی و روایی، یافتن نام چهل تن از این وکیلان بوده است. برخی از آنان عبارتند از: حسن بن نصر قمی، ابوصدام، ابوعلی محمدبن احمدبن حماد مروزی محمودی، جعفر بن عبدالغفار، ابوالحسین محمدبن جعفر اسدی رازی، محمدبن شاذان بن نعیم نیشابوری، قاسم بن علاء آذربایجانی، حسن بن قاسم بن علاء آذربایجانی، علی بن حسین بن علی طبری سمرقندی، ابومحمد جعفر بن معروف کشی، بسامی، عاصمی، ابوجعفر محمدبن علی شلمغانی، ابوالقاسم حسن بن احمد، ابوجعفر محمدبن احمد زجوزجی، ابوجعفر محمدبن علی اسود، محمد بن عباس قمی، احمد بن متیل قمی، ابوعبدالله بزوفری، ابو علی محمدبن ابی‌بکر همام بن سهیل کاتب اسکافی، ابومحمد حسن بن علی جناء نصیبی و... بدین ترتیب، نایبان چهارگانه با هدایت فعالیت‌های سازمان پر سابقه‌ی وکالت، در دوران غیبت صغری توانستند راه ارتباطی مطمئن و کارگشایی بین ناحیه‌ی مقدسه و شیعیان سرزمین‌های گوناگون باشند و از آن به بهترین روش برای حفظ سازمان رهبری جهان تشیع در این دوره‌ی حساس و سرنوشت ساز، بهره‌جویند. بنابراین، شناخت دقیق فعالیت‌های نایبان چهارگانه، گستره‌ی کار آنان و چگونگی رهبری جامعه‌ی شیعه در دوران هفتاد ساله‌ی غیبت صغری بدون توجه به پیشینه‌ی پیدایش و فعالیت‌های شبکه‌ی ارتباطی وکالت در دوره‌های پیشین، ممکن نخواهد بود. سازمان نیابت، ادامه‌ی فعالیت شمار بسیاری وکیل و سروکیل بود که پس از زمان امام صادق علیه السلام، با دقت و نظم فراوان، گردش امور را در سرزمین‌های شیعه نشین به

دست گرفته و خط ارتباطی بین شیعیان و مراکز استقرار ائمه‌علیهم‌السلام را در مدینه، بغداد، مرو و سامراء حفظ کرده بودند. با درگذشت سفیر چهارم و صدور توقیعی از سوی ناحیه‌ی مقدسه خطاب به وی - چند روز پیش از وفاتش - او موظف شد که دیگر برای به دست‌گیری جریان سفارت و نیابت، جانشینی برنگزیند و در همان توقیع، پایان دوران غیبت صغری و آغاز دوران غیبت کبرا (غیبت تامه) اعلام گردید. با پایان یافتن دوران غیبت صغری و با درگذشت آخرین رهبر شبکه‌ی وکالت و نیابت (سفیر چهارم)، دوران فعالیت سازمان وکالت پس از دو قرن تلاش به پایان رسید و سازمان فقاهت در طول دوران غیبت کبرا، ادامه دهنده‌ی راه سازمان وکالت تا عصر حاضر گشت.

پاورقی

- [۱] کمال الدین و تمام النعمه، محمدبن علی بن بابویه قمی، ملقب به شیخ صدوق، به تصحیح: علی اکبر غفاری، قم، انتشارات جامعه‌ی مدرسین، ۱۴۱۶ ه.ق، ص ۴۷۶.
- [۲] الغیبه، ابوجعفر محمدبن حسن طوسی، ملقب به شیخ طوسی، بیروت، دارالکتاب الاسلامی، ۱۴۱۲ ه.ق، ص ۲۱۶.
- [۳] همان، ص ۲۱۰.
- [۴] مکتب در فرآیند تکامل، سید حسین مدرسی طباطبایی، ترجمه: هاشم ایزد پناه، ایالات متحده، نیوجرسی، نشر داروین، ۱۳۷۴ ه.ش، ص ۱۵؛ تاریخ سیاسی غیبت امام دوازدهم (عج)، جاسم حسین، ترجمه: سید محمد تقی آیت‌اللہی، تهران، امیر کبیر، ۱۳۶۷ ه.ش، ص ۱۳۴.
- [۵] تاریخ سیاسی غیبت امام دوازدهم (عج)؛ ص ۱۳۷؛ مکتب در فرآیند تکامل، ص ۲۲؛ رجال نجاشی، ابوالعباس احمدبن علی نجاشی، قم، داوری، بی تا، ص ۲۴۳؛ رجال کشی، ابوعمر و محمدبن عمر بن عبدالعزیز کشی، انتخاب و تلخیص: شیخ طوسی، به تصحیح: حسن مصطفوی، دانشگاه مشهد، ۱۳۴۸ ه.ش، ص ۵۱۳، ح ۹۹۱ - ۹۹۲، و ص ۵۴۹، ح ۱۰۳۸.
- [۶] الکافی، ابوجعفر محمدبن یعقوب کلینی رازی، تصحیح: علی اکبر غفاری، تهران، ۱۳۷۷ ه.ش، ج ۱، ص ۴۱۷، ح ۴.
- [۷] الغیبه، ص ۱۷۰؛ کمال الدین و تمام النعمه، ص ۴۸۷.
- [۸] بحار الانوار، علامه محمدباقر مجلسی، تهران، ۱۳۷۶ ه.ق به بعد، ج ۵۱، ص ۳۰۰.
- [۹] همان.]
- [۱۰] همان.
- [۱۱] الغیبه، ص ۲۴۴.
- [۱۲] همان، ص ۲۴۵؛ رجال کشی، ص ۴۳۸؛ بحار الانوار، ج ۵۱، ص ۳۶۷.
- [۱۳] الغیبه، ص ۲۱۴؛ مکتب در فرآیند تکامل، ص ۹۶.
- [۱۴] الغیبه، ص ۲۴۵.
- [۱۵] همان، ص ۲۵۶.
- [۱۶] همان، ص ۲۵۵.
- [۱۷] همان، صص ۲۴۶ - ۲۴۷.
- [۱۸] همان، صص ۱۸۷ و ۲۵۱ - ۲۵۲.
- [۱۹] بحار الانوار، ج ۵۱، ص ۳۰۰.
- [۲۰] الغیبه، ص ۲۴۵.

- [۲۱] همان، صص ۲۱۴، ۲۱۷، ۲۲۸، ۲۴۵؛ کمال الدین و تمام النعمه، ص ۴۸۹.
- [۲۲] رجال شیخ طوسی، نجف، مکتبه الحیدریه، ۱۳۸۰ ه.ق، ص ۴۹۶؛ الغیبه، ص ۲۵۷؛ تنقیح المقال، علامه مامقانی، نجف، مکتبه المرتضویه، ۱۳۵۷ ه.ق، ج ۲، ص ۹۲، از ابواب فاء.
- [۲۳] بحار الانوار، ج ۵۱، ص ۳۰۳.
- [۲۴] الغیبه، ص ۱۷۸.
- [۲۵] همان، صص ۱۷۰ و ۱۹۲.
- [۲۶] همان، صص ۱۷۴ و ۱۸۷؛ رجال کشی، ص ۴۵۰.
- [۲۷] همان.
- [۲۸] کمال الدین و تمام النعمه، صص ۳۸۲ و ۴۰۷.
- [۲۹] الغیبه، صص ۱۸۴، ۱۸۵ و ۱۹۷؛ الارشاد، شیخ مفید، بیروت، مؤسسه الاعلمی، ۱۴۱۰ ه.ق، ص ۳۳۲.
- [۳۰] الغیبه، صص ۲۴۱ - ۲۴۲.
- [۳۱] کمال الدین و تمام النعمه، ص ۵۰۲؛ الغیبه، ص ۱۷۹.
- [۳۲] الغیبه، ص ۱۹۲.
- [۳۳] کمال الدین و تمام النعمه، ص ۵۰۳.
- [۳۴] تاریخ سیاسی غیبت امام دوازدهم (عج)، ص ۱۳۴.
- [۳۵] کمال الدین و تمام النعمه، ص ۵۰۳.
- [۳۶] الغیبه، ص ۲۳۶.
- [۳۷] همان، ص ۲۴۰.
- [۳۸] بحار الانوار، ج ۵۱، ص ۳۱۰.
- [۳۹] برای نمونه ر. ک: جریان گزینش محمّد بن ابراهیم بن مهزیار اهوازی به وکالت در الغیبه، ص ۱۷۰؛ جریان گزینش حسن بن قاسم بن علاء آذربایجانی به وکالت در الغیبه، ص ۱۹۱ و الخرائج و الجرائح، قطب الدین راوندی، تحقیق: مؤسسه الامام المهدي (عج)، قم، ه. ق، ج ۱، ص ۴۶۷.
- [۴۰] تاریخ سیاسی غیبت امام دوازدهم (عج)، ص ۱۴۹.
- [۴۱] الغیبه، ص ۲۲۷.
- [۴۲] همان، صص ۲۲۳ و ۲۲۷.
- [۴۳] همان، صص ۱۸۳ و ۲۴۸.

درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

بسم الله الرحمن الرحيم

جَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (سوره توبه آیه ۴۱)

با اموال و جانهای خود، در راه خدا جهاد نمایید؛ این برای شما بهتر است اگر بدانید حضرت رضا (علیه السلام): خدا رحم نماید بنده‌ای که امر ما را زنده (و برپا) دارد ... علوم و دانشهای ما را یاد گیرد و به مردم یاد دهد، زیرا مردم اگر سخنان نیکوی ما را (بی آنکه چیزی از آن کاسته و یا بر آن بیافزایند) بدانند هر آینه از ما پیروی (و طبق آن عمل) می کنند

بنادر البحار- ترجمه و شرح خلاصه دو جلد بحار الانوار ص ۱۵۹

بنیانگذار مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان شهید آیت الله شمس آبادی (ره) یکی از علمای برجسته شهر اصفهان بودند که در دلدادگی به اهل بیت (علیهم السلام) بخصوص حضرت علی بن موسی الرضا (علیه السلام) و امام عصر (عجل الله تعالی فرجه الشریف) شهره بوده و لذا با نظر و درایت خود در سال ۱۳۴۰ هجری شمسی بنیانگذار مرکز و راهی شد که هیچ وقت چراغ آن خاموش نشد و هر روز قوی تر و بهتر راهش را ادامه می دهند.

مرکز تحقیقات قائمیه اصفهان از سال ۱۳۸۵ هجری شمسی تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن امامی (قدس سره الشریف) و با فعالیت خالصانه و شبانه روزی تیمی مرکب از فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مختلف مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.

اهداف: دفاع از حریم شیعه و بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل البیت علیهم السلام) تقویت انگیزه جوانان و عامه مردم نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی، جایگزین کردن مطالب سودمند به جای بلوتوث های بی محتوا در تلفن های همراه و رایانه ها ایجاد بستر جامع مطالعاتی بر اساس معارف قرآن کریم و اهل بیت علیهم السلام با انگیزه نشر معارف، سرویس دهی به محققین و طلاب، گسترش فرهنگ مطالعه و غنی کردن اوقات فراغت علاقمندان به نرم افزار های علوم اسلامی، در دسترس بودن منابع لازم جهت سهولت رفع ابهام و شبهات منتشره در جامعه عدالت اجتماعی: با استفاده از ابزار نو می توان بصورت تصاعدی در نشر و پخش آن همت گمارد و از طرفی عدالت اجتماعی در تزریق امکانات را در سطح کشور و باز از جهتی نشر فرهنگ اسلامی ایرانی را در سطح جهان سرعت بخشید.

از جمله فعالیتهای گسترده مرکز :

الف) چاپ و نشر ده ها عنوان کتاب، جزوه و ماهنامه همراه با برگزاری مسابقه کتابخوانی

ب) تولید صدها نرم افزار تحقیقاتی و کتابخانه ای قابل اجرا در رایانه و گوشی تلفن همراه

ج) تولید نمایشگاه های سه بعدی، پانوراما، انیمیشن، بازیهای رایانه ای و ... اماکن مذهبی، گردشگری و ...

د) ایجاد سایت اینترنتی قائمیه www.ghaemiyeh.com جهت دانلود رایگان نرم افزار های تلفن همراه و چندین سایت مذهبی دیگر

ه) تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و ... جهت نمایش در شبکه های ماهواره ای

و) راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی (خط ۰۲۳۵۰۵۲۴)

ز) طراحی سیستم های حسابداری، رسانه ساز، موبایل ساز، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک، SMS و ...

ح) همکاری افتخاری با دهها مرکز حقیقی و حقوقی از جمله بیوت آیات عظام، حوزه های علمیه، دانشگاهها، اماکن مذهبی مانند مسجد جمکران و ...

ط) برگزاری همایش ها، و اجرای طرح مهد، ویژه کودکان و نوجوانان شرکت کننده در جلسه

ی) برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم و دوره های تربیت مربی (حضور و مجازی) در طول سال

دفتر مرکزی: اصفهان/خ مسجد سید/ حد فاصل خیابان پنج رمضان و چهارراه وفائی / مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان

تاریخ تأسیس: ۱۳۸۵ شماره ثبت: ۲۳۷۳ شناسه ملی: ۱۰۸۶۰۱۵۲۰۲۶

وب سایت: www.ghaemiyeh.com ایمیل: Info@ghaemiyeh.com فروشگاه اینترنتی:

www.eslamshop.com

تلفن ۲۵-۲۳۵۷۰۲۳-۲۳۱۱) فکس ۲۳۵۷۰۲۲ (۰۳۱۱) دفتر تهران ۸۸۳۱۸۷۲۲ (۰۲۱) بازرگانی و فروش ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹ امور

کاربران ۲۳۳۳۰۴۵ (۰۳۱۱)

نکته قابل توجه اینکه بودجه این مرکز؛ مردمی، غیر دولتی و غیر انتفاعی با همت عده ای خیر اندیش اداره و تامین گردیده ولی جوابگوی حجم رو به رشد و وسیع فعالیت مذهبی و علمی حاضر و طرح های توسعه ای فرهنگی نیست، از اینرو این مرکز به فضل و کرم صاحب اصلی این خانه (قائمیه) امید داشته و امیدواریم حضرت بقیه الله الاعظم عجل الله تعالی فرجه الشریف توفیق روزافزونی را شامل همگان بنماید تا در صورت امکان در این امر مهم ما را یاری نمایندانشالله.

شماره حساب ۶۲۱۰۶۰۹۵۳، شماره کارت: ۶۲۷۳-۵۳۳۱-۳۰۴۵-۱۹۷۳ و شماره حساب شبا: -۰۶۲۱-۰۰۰۰-۰۰۰۰-۰۱۸۰-۰۹۰ IR
 ۵۳-۰۶۰۹ به نام مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان نزد بانک تجارت شعبه اصفهان - خیابان مسجد سید
 ارزش کار فکری و عقیدتی

الاحتجاج - به سندش، از امام حسین علیه السلام: - هر کس عهده دار یتیمی از ما شود که محنت غیبت ما، او را از ما جدا کرده است و از علوم ما که به دستش رسیده، به او سهمی دهد تا ارشاد و هدایتش کند، خداوند به او می فرماید: «ای بنده بزرگوار شریک کننده برادرش! من در کرم کردن، از تو سزاوارترم. فرشتگان من! برای او در بهشت، به عدد هر حرفی که یاد داده است، هزار هزار، کاخ قرار دهید و از دیگر نعمت ها، آنچه را که لایق اوست، به آنها ضمیمه کنید».

التفسیر المنسوب إلى الإمام العسکری علیه السلام: امام حسین علیه السلام به مردی فرمود: «کدام یک را دوست تر می داری: مردی اراده کشتن بینوایی ضعیف را دارد و تو او را از دستش می رهانی، یا مردی ناصبی اراده گمراه کردن مؤمنی بینوا و ضعیف از پیروان ما را دارد، اما تو دریچه ای [از علم] را بر او می گشایی که آن بینوا، خود را بدان، نگاه می دارد و با حجت های خدای متعال، خصم خویش را ساکت می سازد و او را می شکند؟».

[سپس] فرمود: «حتماً رهاندن این مؤمن بینوا از دست آن ناصبی. بی گمان، خدای متعال می فرماید: «و هر که او را زنده کند، گویی همه مردم را زنده کرده است»؛ یعنی هر که او را زنده کند و از کفر به ایمان، ارشاد کند، گویی همه مردم را زنده کرده است، پیش از آن که آنان را با شمشیرهای تیز بکشد».

مسند زید: امام حسین علیه السلام فرمود: «هر کس انسانی را از گمراهی به معرفت حق، فرا بخواند و او اجابت کند، اجری مانند آزاد کردن بنده دارد».

مرکز تحقیقات و ترجمه

اصفهان

گامگاه

WWW

برای داشتن کتابخانه های تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی

www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹

